

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 - ŽIŽKOV

DUBEN 2021

337

DUBEN 2021

1	čt	ZELENÝ ČTVRTEK	
2	pá	VELKÝ PÁTEK	
3	so	BÍLÁ SOBOTA	
4	ne	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	SLAVNOST
5	po	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
6	út	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
7	st	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
8	čt	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
9	pá	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
10	so	VELIKONOČNÍ OKTÁV	
11	ne	II. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
12	po	2. velikonoční týden	
13	út	2. velikonoční týden	(sv. Martin I.)
14	st	2. velikonoční týden	
15	čt	2. velikonoční týden	
16	pá	2. velikonoční týden	
17	so	2. velikonoční týden	
18	ne	III. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
19	po	3. velikonoční týden	
20	út	3. velikonoční týden	
21	st	3. velikonoční týden	(sv. Anselm)
22	čt	3. velikonoční týden	
23	pá	Sv. VOJTĚCH	SVÁTEK
24	so	3. velikonoční týden	(sv. Jiří; sv. Fidel ze Sigmariny),
25	ne	IV. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
26	po	4. velikonoční týden	
27	út	4. velikonoční týden	
28	st	4. velikonoční týden	(sv. Petr Chanel; sv. Ludvík M. Grignion)
29	čt	Sv. KATEŘINA SIENSKÁ	SVÁTEK
30	pá	4. velikonoční týden	(sv. Zikmund; sv. Pius V.)

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz**

První strana obálky: Velikonoční motiv – Aleluja (Internet).

Drazí farníci,

prožíváme největší a nejradostnější svátky celého liturgického roku – Velikonoce. Liturgické bohatství i dramatickost těchto uplynulých dní nám připomínají nezměrnou velikost a hloubku spásanosné oběti Ježíše Krista. Ke Zmrtvýchvstání našeho Pána jsou zaměřeny celé dějiny spásy, které vypovídají nejenom o nesmírně prozřetelnostním Božím plánu, ale především o nepochopitelné lásce Boží k člověku, která ničí svůj život, aby mohla dát život druhým. Tato logika Boží lásky nám zůstane asi po celou dobu našeho pozemského putování určitým způsobem zastřená, ale zcela jistě ji budeme moci pochopit v nebi, kde jak doufáme, se stane naším pravým životem. Teprve v pohledu na vzkrísěného Krista jsme schopni přijmout všechna protivenství a kříže, které nám život přináší a se kterými se setkáváme, protože již víme, že vítězství nad smrtí je jisté a definitivní. Ano, o velikonočních svátcích je nám nejenom zvěstován, ale skutečně dán život, který má své vyústění ve věčnosti. Tento život je naplněním naší křesťanské víry, která nám dává milost zvítězit nad smrtí. Proto je tím nejdůležitějším a zároveň nejcennějším úkolem našeho života starost o naši víru, jejíž praktikování nám ukazuje, nakolik odpovídáme na lásku Boží.

Pán Ježíš nám připomíná, že víru máme v nádobě hliněné, a proto bez starostlivé a upřímné péče o ni, tzn. o náš osobní vztah k němu, může dojít i k její ztrátě. Jistě máme kolem sebe dosti takových smutných příkladů, které by pro nás měly být varováním a ne důvodem k jejich posuzování a odsuzování. Tváří v tvář současné pandemické krizi, kterou v podstatě prožívá celý svět, je třeba se zeptat sebe sama, nakolik jsem já v této situaci pevný ve víře a jak jsem schopen a ochoten přes mnohdy panující nejistotu a pochybnosti tuto víru vyznávat a hlásit se k ní a tak ji šířit jako zdroj a nástroj nové pravdivé NADĚJE v momentálně přetrvávající beznaději. Jaké svědectví o víře vydávám já osobně právě nyní? Jak z ní čerpám a jak z ní žiji? Stydím se za ni s obavou, že nebudu pochopen nebo budu odmítnut nebo posmíván, a proto nechávám trochu v pozadí mého veřejného života? Odpovědi na tyto a podobné otázky nám mohou ukázat, jestli je pro nás velikonoční víra opravdu tím prvořadým a nejcennějším v našem životě a jestli ji bereme opravdu vážně nebo ne. Po Zmrtvýchvstání a především po Seslání Ducha sv. byli apoštolové doslova a do písmene „posedlí“ touhou zvěstovat víru v Ježíše Krista, víru v jeho Vzkříšení. Poháněla je jejich osobní autentická víra a láska, kterou nemohlo nic a nikdo zadržet, a proto byli ochotni učinit vše jen proto, aby získali další učedníky. Jejich život byl prochnutý životem Ježíše Krista, a proto je v jejich úsilí nepoháněla pouze nějaká lidská touha, nýbrž nadpřirozená síla lásky, která je neoddelitelně spojená s vírou. Přesto, že byli tak přesvědčiví a určitým způsobem úspěšní, nechtěli v žádném případě vázat druhé pouze na svoje kázání, schopnosti a někdy i zázraky, ale vždy a výlučně chtěli druhým zprostředkovat víru v Syna Božího a přivést je k osobnímu spojení s ním. Apoštolská touha je proto tím nejautentičtějším projevem naší katolické víry.

Tento rok sv. Josefa a nyní již i Rok rodiny, který vyhlásil Sv. Otec František o slavnosti sv. Josefa, je velkou příležitostí a nabídkou, abychom vložili větší úsilí přiblížit víru nejdříve těm, kteří patří do našeho rodinného společenství, a to i v okruhu širší rodiny, pokud Krista neznají. Pak bychom se jako správní apoštolové měli obrátit i na ty, kteří žijí kolem nás. Setkání s živým Bohem je největším projevem jeho milosrdenství k nám lidem, a proto nepromeškejme příležitost proměnit díky této veliké lásce naše okolí i celý svět. Kéž nám letošní Velikonoce znovu ujistí, že náš život má smysl v Kristu, a proto se nemáme ničeho bát a nepropadat žádné malomyslnosti, protože on je Ten, který jednou pro vždy definitivně zvítězil a pevně drží náš život ve svých rukou.

Požehnané a milostiplné svátky velikonoční a radost ze Vzkříšení našeho Pána Vám přeje a v modlitbě prosí
P. Vít

ADORACE V GETSEMANSKÉ ZAHRADĚ A U BOŽÍHO HROBU

farní kostel sv. Prokopa

Rozpis adorací je na zadní lavici v kostele.

Prosíme o zapsání na jednotlivé časy.

Zelený čtvrtek: od 19.00 po mši sv. do 20.30

Velký pátek: od 12.00 do 20.30 vyjma Křížové cesty (15.00 – 16.00) a obřadů Velkého pátku 18.00 – 19.00

Bílá sobota: od 9.30 do 18.15

●	předvelikonoční možnost svátosti smíření	úterý 30. března mše sv. 17:00 u sv. Prokopa po mši sv. možnost svátosti smíření
●	pobožnost Křížové cesty	Velký pátek 2. dubna: 15:00 sv. Prokop, 16:00 sv. Anna
●	žehnání pokrmů	neděle 4. dubna - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně po mši sv. – všechny kostely
●	sbírka na splátku farního úvěru	neděle 4. dubna – všechny kostely
●	úklid kostelů	sobota 10. dubna po mši sv. v 8:00 sv. Prokop

Nemocnice sv. Kříže na Žižkově

Milý deničku,

právě jsem za sebou zavřela hlavní dveře Nemocnice sv. Kříže Žižkov a po noční službě se pomalu mátořím k metru. O co pomaleji se sunu krok co krok, o to rychleji se řítí na mysl jedna myšlenka za druhou. Je to už rok a půl, kdy nám byla vrácena tato budova se zaběhnutou nemocnicí. Je tomu právě tak dlouhá doba, kdy tam se sestrou Anežkou a sestrou

Faustynou pracujeme a snažíme se být nejen nemocným nablízky. Že je tam málo nás řeholních sester, na to jsem si už zvykla. Ale na nedostatek zdravotnického personálu si zvyknout nemohu. Nemáme zdravotní sestry, které by vůbec pokryly služby a ještě k tomu by s láskou sloužily v nemocných lidech trpícím Kristu. Cestou z nebo do služby potkávám kostel sv. Prokopa nebo Božského Srdce Páně, které jsou skoro našimi sousedy, a prosím Pána, aby poslal dělníky i na tuto žeň. Není to nádherná, bohatá a půvabná

vinice na pohled, nýbrž misie zasetá dosud klíčovými semínky milosrdné lásky. Práce v takové nemocnici málokomu přinese vzrůst kariéry, za to ale pomáhá růstu ke svatosti. Staří lidé na těchto našich lůžkách následné péče mohou odměnit pouze úsměvem nebo poděkováním. Možná proto není druh této práce tak přitažlivý. Potřebujeme akutně posílit síly pracovní i duchovní. Tobě už jsem to svěřila, a tak se teď půjdu svěřit Tomu, jehož dílo to celé je, jak se sestrami doufáme.

sestra Sofie 21. 3. 2021

BOHOSLUŽBY SVATÝ TÝDEN VELIKONOCE	FARNÍ KOSTEL SV. PROKOPA	FILIÁLNÍ KOSTEL SV. ANNY	FILIÁLNÍ KOSTEL SV. ROCHA
neděle 28. března KVĚTNÁ NEDĚLE	9:30 mše sv. svěcení ratolestí	8:00 mše sv. svěcení ratolestí	11:00 17:00 mše sv. svěcení ratolestí
pondělí 29. března	18:00 mše sv.		
úterý 30. března	17:00 (!!) mše sv., po mši sv.příležitost k sv. zpovědi		
středa 31. března	18:00 mše sv.		6:00 mše sv.
čtvrtek 1. dubna ZELENÝ ČTVRTEK	18:00 mše sv. 19:00 - 20:30 adorace v Getsemanské zahradě	17:00 mše sv.	
pátek 2. dubna VELKÝ PÁTEK	12:00 adorace v Getsemanské zahradě 15:00 křížová cesta 18:00 velkopáteční obřady 19:00 - 20:30 adorace u Božího hrobu	16:00 křížová cesta 17:00 velkopáteční obřady	
sobota 3. dubna BILÁ SOBOTA VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	9:00 ranní chvály 9:20 - 18:15 adorace u Božího hrobu 18:30 velikonoční vigilie křest dospělých	18:30 velikonoční vigilie	
NEDĚLE 4. DUBNA SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	9:30 mše sv. žehnání pokrmů	8:00 mše sv. žehnání pokrmů	11:00 17:00 mše sv. žehnání pokrmů
pondělí 5. dubna VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	9:30 mše sv.	8:00 mše sv.	

Velikonoce nemají pevně stanovené datum, ale jsou to tzv. pohyblivé svátky – datum se mění v závislosti na datu prvního úplňku po jarní rovnodennosti 21. března, po němž následující neděle je Nedělí Zmrtvýchvstání. Datum Velikonoční neděle se tak může mezi jednotlivými roky lišit až o více než jeden měsíc - od 22. března do 25. dubna.

Metodika výpočtu se v různých křesťanských církvích liší, ale jsou patrné snahy o kompromisní řešení a sjednocení data velikonoc.

Benedikt XVI.: Papež je pouze jeden

07. 03. 2021

Vatikán: Nemáme dva papeže. Papež je pouze jeden – František, zdůrazňuje Benedikt XVI. v rozhovoru pro Corriere della sera. Emeritní papež přijal šéfredaktora tohoto italského deníku v předvečer osmého výročí zakončení svého pontifikátu. Novináře znovu zajímala často přetřásaná otázka důvodů jeho odstoupení. „Bylo to těžké rozhodnutí. Přistoupil jsem k němu zcela vědomě a myslím, že jsem udělal dobře. Někteří moji poněkud “fanatičtí” přátelé se ještě hněvají, nechtěli přijmout moji volbu. Ale já mám čisté svědomí,” říká Benedikt XVI.

Zpěvy v Ježíšově řeči

09. 03. 2021

Irák: Během své návštěvy Iráku se František setkal s věřícími ze starobylých křesťanských církví, ale poznal také jednu z nejstarších liturgických tradic. V Bagdádu sloužil liturgii v chaldejském obřadu, který má počátky raněkřesťanské éře v Babylonii. Její jazyk se vyvinul z aramejštiny, řeči, kterou mluvil Ježíš. Upozorňuje na to sestra Narjis z irácké kongregace Dcer Nejsvětějšího srdce Ježíšova. Pochází z Bagdádu a v této chvíli studuje na Papežském institutu sakrální hudby, kde usiluje o zachování hudební tradice své církve, která vyrůstá z prvního století a je zakořeněna v perské tradici. Traduje se, že její inspirací byl andělský zpěv, který uslyšel prorok Izaiáš, a později také sv. Jan ve svém Zjevení.

Svatý Otec do Maďarska

9. 03. 2021

Vatikán: Papež František oznámil, že se v září vydá do Maďarska. Naznačil také, že při této příležitosti by mohl navštívit Bratislavu. Prohlásil to na tiskové konferenci na palubě letadla, kterým se vracel z Bagdádu do Říma, napsala agentura AFP. Papež uvedl, že navštíví závěrečnou mši Mezinárodního eucharistického kongresu, který se uskuteční v Budapešti od 5. do 12. září. A Budapešť je jen dvě hodiny cesty autem od Bratislavy, tak proč nenavštívit i Slovensko? Věci se někdy rodí i tímto způsobem,“ prohlásila hlava katolické církve.

Možnost papežovy cesty do Bratislavy vzápětí přivítala slovenská prezidentka Zuzana Čaputová, která Svatého Otce pozvala na Slovensko při setkání ve Vatikánu v prosinci loňského roku. „Jeho návštěva bude jistě symbolem naděje, kterou tolik potřebujeme“, uvedla prezidentka.

Nemožnost žehnání stejnopohlavním svazkům

15. 03. 2021

Vatikán: Kongregace pro nauku víry odpověděla na pochybnosti ohledně možnosti udělovat požehnání stejnopohlavním svazkům. Zároveň uvedla, že tím nemíní soudit dotčené osoby.

Církev nedisponuje mocí udělit požehnání svazkům stejného pohlaví, které proto nemůže být považované za dovolené. Není tedy dovoleno, aby kněží žehnali homosexuální páry, které žádají o nějaký typ církevního uznání jejich svazku.

Dokument spadá do rámce „upřímné vůle přijmout a doprovázet homosexuální osoby, kterým se nabízí cesty růstu ve víře“, jak to ustanovuje také exhortace *Amoris laetitia*, která mluví o *potřebné pomoci nabídnuté homosexuálním osobám k pochopení a plnému uskutečnění Boží vůle v jejich životě*. Bude tedy potřeba posoudit pastorační plány a návrhy v tomto směru, včetně těch, které se týkají požehnání těchto svazků.

Zásadně důležitým je v textu Kongregace pro nauku víry rozlišení mezi osobami a svazky. Záporná odpověď ohledně požehnání svazků neznamená totiž žádný soud o jednotlivých dotčených osobách, které “musí být přijímány s úctou, soucitem a ohleduplností” a bez “jakéhokoliv náznaku nespravedlivé diskriminace”, což je postoj dokumentů Magisteria.

dle IS Radio Vaticana zpracoval -AJ-

VÝŇATEK Z PROMLUVY PAPEŽE FRANTIŠKA
PŘI PŘÍLEŽITOSTI 500 LET KŘESŤANSTVÍ NA FILIPÍNÁCH
BŘEZEN 2021

Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný (Jan 3,16). Zde je jádro evangelia a základ naší naděje. Obsahem evangelia není nějaká idea či nauka, nýbrž Ježíš, Syn, kterého nám Otec daroval, abychom měli život. A základem naší radosti není nějaká teorie o tom, jak dosáhnout štěstí, nýbrž vědomí, že cestou života jdeme s doprovodem a jsme milováni. „Tak miloval svět, že dal svého Syna“. Setrvejme chvíli u těchto dvou aspektů: **miloval a dal**.

Především **Bůh miloval**. Tato slova, jimiž se Ježíš obrací k Nikodémovi, židovskému starci, který si přál poznat Mistra, nám pomáhají k tomu, abychom postřehli pravou tvář Boha. Bůh na nás od nepaměti pohlížel s láskou a z lásky přišel mezi nás v těle svého Syna. V něm nás přišel hledat do míst, na která jsme zabloudili, v něm přišel, aby nás pozvedl z našich pádů, v něm proléval naše slzy a léčil naše rány, v něm navždy pozhnal našemu životu. Žádný, kdo v něho věří, nezahyne, říká evangelium. V Ježíši pronesl Bůh definitivní výrok o našem životě: neza-hyneš, jsi milován, a to neustále.

Přejděme k druhému slovu: **Bůh dal** svého Syna. Právě protože nás tolik miluje, dává Bůh sám sebe a nabízí nám svůj život. Milující vždy vychází sám ze sebe. Nezapomínejte na to. Kdo miluje, opouští sebe sama. Láska se ustavičně obětuje, dává, stravuje. V tom spočívá síla lásky: rozbíjí krunýř egoismu, rozlamuje hráze přílišně vypočítaných lidských jistot, strhává hradby a vítězí nad strachem, aby se stala darem. Kdo miluje, je takový: raději riskuje tím, že daruje sám sebe, než aby zakrněl tím, že se do sebe stáhne. Z toho důvodu Bůh vychází sám ze sebe: protože „tak miloval“. Jeho láska je natolik veliká, že se nemůže zřici darování. Když lid, který se ubíral pouští, napadli jedovatí hadi, Bůh přikázal Mojžíšovi, aby zhotovil meděného hada, avšak v Ježíši, vyvýšeném na kříži, přišel On sám, aby nás vyléčil z jedovatého stisku smrti. Stal se hříchem, aby nás zachránil z hříchu. Bůh nás nemiluje jen slovy: dává nám svého Syna, aby každý, kdo v Něho věří, byl spasen (srov. Jan 3, 14-15).

Čím více milujeme, tím schopnější jsme dávat, což je také klíč k pochopení našeho života.

Radio Vaticana

Svatý Otec při mši sv. o 4. neděli postní 14. března 2021

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristovi, Wikipedie

	<p style="text-align: center;">237 ALEXANDR VII. 7. duben 1655 – 22. květen 1667 * 1599 Itálie, vl. jm. Fabio Chigi</p>	
---	---	--

Po universitních studiích filosofie, práva a teologie vykonával různé diplomatické funkce i jako osobní legát papeže. V r. 1652 byl jmenován kardinálem a začal vykonávat úřad státního sekretáře papežského státu. Papežem byl zvolen na konkláve trvajícím 80 dnů.

Velkým problémem jeho pontifikátu byly vztahy s Francií, kdy byl v mnoha věcech víry i politiky v trvalém sporu s králem Ludvíkem XIV. Úspěšná nebyly ani jeho zprostředkovatelské snahy ve sporu mezi Španělskem a Portugalskem. Na druhé straně za jeho pontifikátu přestoupila švédská královna Kristina ke katolické víře a po úniku z rodné země našla trvalý azyl v Římě pod přímou ochranou papeže a v Anglii se král Karel II. oženil s katolickou princeznou z Portugalska. 3. července 1655 založil litoměřickou diecézi a 10. listopadu 1664 diecézi královéhradeckou. Byl velkým mecenášem umění (sloupořadí basiliky sv. Petra v Římě) a věnoval se i literární činnosti.

	<p style="text-align: center;">238 KLEMENT IX. 20. červen 1667 – 9. prosinec 1669 * 1600 Itálie, vl. jm. Giulio Rospigliosi</p>	
---	---	--

Pocházel z italského lombardského rodu, po absolvování university se věnoval pedagogické činnosti, posléze se stal titulárním arcibiskupem a papežským vyslancem ve Španělsku. Za pontifikátu Inocence X. žil v ústraní, ale během pontifikátu Alexandra VII byl povolán zpět do vládních úřadů a r. 1657 byl jmenován kardinálem.

Po zvolení za papeže se hojně věnoval dobročinnosti a mj. bránil vzestupu cen základních potravin. Rád navštěvoval nemocnice, rozdával almužny a o jeho osobní skromnosti svědčil i fakt, že nedovolil umístit nápisy se svým jménem na žádnou z budov, které dal postavit. Dva dny v každém týdnu byl k dispozici se svátostí smíření. Svatořečil první americkou světicí – sv. Rženu z Limy. Podařilo se mu částečně konsolidovat situaci Církve ve Francii a zažehnat hrozící válku mezi Francií a Španělskem. Finančními úsporami na všech stranách uvedl do pořádku papežské finance a mohl tak pokračovat i v dobročinných aktivitách i v diplomatickém úsilí v zájmu papežského stolce, i když zde zdaleka nedosáhl očekávaných úspěchů, např. při obraně Kréty před tureckým obléháním.

	<p style="text-align: center;">Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili, kdybychom nebyli vykoupeni.</p> <p style="text-align: right;"><i>velikonoční chvalozpěv Exsultet</i></p> <p style="text-align: center;">Kdekoli katolické slunce svítí, tam zní zpěv a víno červené se nítí. Alespoň mně se vždy tak dařilo Benedicamus Domino. *)</p> <p style="text-align: center;">*) <i>Benedicamus Domino = Dobrořečme Pánu</i> <i>Hillaire Belloc (1870-1953)</i></p>
--	---

Promluva sv. Josemaría Escrivá na Zelený čtvrtek 1960

Eucharistie a mše svatá v životě křesťana

uspořádal P. Vít Uher

Trojčinný proud lásky k lidem stále vznešeně pokračuje v eucharistii. V katechismu jsme všichni před lety učili, že eucharistie může být považována za oběť a svátost a že tuto svátost máme jako přijímání a jako poklad na oltáři: ve svatostánku. Tomuto eucharistickému tajemství, Tělu Krista, *Corpus Christi*, přítomnému ve všech svatostáncích světa, věnuje církev zvláštní svátek. Dnes na Zelený čtvrtek zaměříme svou pozornost na posvátnou eucharistii, na oběť a pokrm ve mši svaté a ve svatém přijímání. Mluvil jsem o trojičném proudu lásky k lidem. Kde jinde se silněji uplatní než ve mši svaté? Při mešní oběti působí celá Trojice. Proto se mi líbí závěr mešní modlitby: *Skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna* – obracíme se k Otci, *ktejž s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.* Ve mši svaté se modlitba stále obrací k Otci. Kněz je zástupcem věčného kněze Ježíše Krista, který je zároveň obětí. A působení Ducha svatého ve mši svaté není méně tajemné ani méně jisté. *Silou Ducha svatého*, píše svatý Jan Damašský, *se proměňuje chléb v Kristovo tělo.* Toto působení Ducha svatého jasně ukáže slova, kterými kněz svolává Boží požehnání na obětní dary: *Přijď, Posvětiteli, všemohoucí, věčný Bože, požehnej tuto oběť, připravenou tvému svatému jménu*, dokonale oběť, která přinese povinnou úctu nejsvětějšímu jménu Boha. Vyprošujeme si posvěcení, které působí Utěšitel a posílá nám je Otec a Syn. Právě tak vyznáváme činnou účast Ducha svatého při oběti krátkou modlitbou před svatým přijímáním: *Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otcovy spolupůsobením Ducha svatého svou smrtí svět oživil.* Při mešní oběti je přítomná celá Boží Trojice. Z vůle Otce a za spolupráce Ducha svatého se Syn dává jako výkupná oběť. Naučme se stýkat se s Nejsvětější Trojicí, s trojjediným Bohem – třemi božskými osobami jedné podstaty, lásky, účinného posvěcujícího působení. Hned po mytí rukou (*lavabo*) se kněz modlí: *Přijmi, Svatá Trojice, tuto oběť, kterou ti přinášíme na památku umučení, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho.* A na konci mše svaté je další modlitba vroucí oddanosti vůči trojjedinému Bohu: *Placeat tibi, Sancta Trinitas, obsequium servitutis meae... Svatá Trojice, nechť se ti líbí výkon služebnosti mé; a dej, aby oběť, kterou jsem já nehodný před zraky velebnosti tvé přinesl, tobě byla příjemná, mně pak a všem, za které jsem ji přinesl, aby pro tvé milosrdenství byla na odpuštění.*

Mše svatá – tvrdím – je konání božské, trinitární, ne lidské. Sloužící kněz se podřizuje Pánovu úmyslu tím, že mu propůjčuje své tělo a svůj hlas; ale nejedná ve vlastním jménu, ale *in persona et in nomine Christi*, v osobě a ve jménu Krista. Z lásky Trojice k lidem plynou z Kristovy přítomnosti v eucharistii pro církev i pro lidstvo všechny milosti. To je oběť, kterou předpověděl Malachiáš: *Neboť od východu slunce až na západ je veliké moje jméno mezi pohany a na každém místě se obětuje a přináší mému jménu oběť čistá* (1,11). Je to oběť Krista, která je přinášena Otci ve spolupráci s Duchem svatým: nekonečně hodnotná oběť, která v nás zvětňuje ono vykoupění, jež oběti Starého zákona nemohly přinést. Mše svatá nás tak vede k základnímu tajemství víry, neboť je to dar Boží Trojice církvi. Víme, že je středem a kořenem duchovního života křesťana. Do ní ústí všechny ostatní svátosti. Mše svatá nás přivádí k plnosti života milosti, který do nás byl vložen křtem a který roste a sílí birmováním. *Když se účastníme eucharistie*, píše svatý Cyril Jeruzalémský, *Duch svatý nás duchovně zbožšťuje, dělá nás nejen rovnými Kristu jako při křtu, ale zcela nás připodobňuje Kristu, protože nám dává podíl na jeho plnosti.* Vylití Ducha svatého nás připodobňuje Kristu a vede k poznání, že jsme Božími dětmi. Utěšitel, který je láska, nás učí, abychom celý svůj život založili na této ctnosti; na *consummati in unum* (Jan 17,23), na dokonalé jednotě, a jsme-li sjednoceni s Kristem, můžeme být mezi lidmi tím, co je podle svatého Augustina eucharistie: *znamení jednoty, pouto lásky.*

Robert de Langeac

ŽIVOT SKRYTÝ V BOHU

8

zpracovala Mgr. Tereza Pýchová

Podrobnější informace o knize a autorovi byly otištěny v PL 330.

Láska ke kříži

Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?

Nad utrpením se nesmíme pozastavit kvůli němu samému, ale je třeba přijímat je s láskou a ve spojení s naším Pánem. Kdybychom takto dokázali porozumět významu utrpení, pronikli bychom téměř k vlastní podstatě křesťanství. My, ubohá stvoření, která hluboce zranil prvotní hřích, a která k tomuto „ne-řádu“ připojují ještě své vlastní chyby, utrpení nezbytně potřebujeme. Dokáže nás totiž podivuhodně očisťovat, když přivádí svou bolestivou cestou naše mohutnosti k jejich původní čistotě. Náš život je jako dlouho a špatně tkané dílo, které je třeba rozpárat a od základu předělat; jako hrouda hlíny, která už na sebe vzala všechny možné podoby, z nichž se na ní každá nějak podepsala a jejichž otisky se z ní teď musí jeden po druhém vymazávat. Je to přetavení, které dokáže zajistit oheň pokání a lítosti, *dolorosa detestatio peccati*, hořká nenávist ke spáchanému hříchu.

Utrpení nám navíc dodává síly, pokud jej přijímáme s láskou. To je možné jedině tehdy, když se silně zapojí naše vůle. Všechny naše mohutnosti se vzpírají bolesti, ale my nechceme, aby se jí vyhýbaly. V takových situacích se naše vůle stává silnou, poddajnou, učenlivou a pokornou v rukou vůle Boží, která vše řídí a vrací jí částečně sílu pramenící z daru neporušenosti, který ztratil první člověk spolu s milostí.

Člověk se musí hodně snažit, aby setrval na kovadlině, když na něj přší rány, aby neutíkal ze svého kříže: *Christo confixus sum cruci* (Spolu s Kristem jsem ukřižován, Gal 2,19). Musí zůstat přibitý dlouhé hodiny jako ten, kdo je poražený, tak dlouho, jak bude chtít Bůh. Bůh nepracuje tak jako pozemští chirurgové, kteří podávají svým pacientům znečitlivující prostředky. On neuspává. Nao-pak často utrpení, které proniká do nehlubší hlubiny našeho srdce, zvětšuje a zosťuje. Nemůže nás uspávat. To není na místě. Ježíš také na kříži nespal. Svou svobodnou lidskou vůlí, která byla v dokonalém souladu s vůlí Boží, se dokonce rozhodl zřít radosti blaženého patření, která by mohla potěšit jeho smysly. Jako by jeho duše obsahovala dva světy, které jsou si navzájem téměř uzavřené. Jeho duše plně trpěla a byla plně šťastná. Ježíš trpěl celou svou duší, byl to člověk bolesti, a přesto nikdy neztratil blažené patření. Radovat se ve chvíli vlastního utrpení a ponížení, to je podivuhodné tajemství a skutečnost...

A stejně je tomu se všemi dušemi, které si Ježíš povolává do své důvěrné blízkosti, počínaje jeho matkou, Pannou Marií, Pannou Marií Sedmibolestnou. Která duše se kdy více těšila z Boží blízkosti než naše milá Matka? Která duše zakusila větší utrpení? A také všichni svatí... Tuto milostiplnou radost zakusí jen ti, kteří pijí z kalicha utrpení až do dna. Když v něm pouze smočíme rty, poznáme jen hořkost. Ale ten, kdo má odvalu pokračovat až do dna – byť by měl cestou zemřít, jak říká sv. Terezie – pronikne do Boží blízkosti a přetéká radostí.

Bezpochyby jsme už někdy zažili ve svém utrpení světlé chvíle. Když se však ocitneme tvář v tvář hořké, odporné bolesti, které bychom chtěli za každou cenu uniknout, musíme nasadit všechny síly své víry, abychom bez pohnutí setrvali na místě, tak jako Ježíš, s Ježíšem a pro Ježíše. Myslíte, člověk miluje, když ještě netrpěl?...

Setkáváme se s mnoha utrpeními, která bychom mohli rozumně snést, kterým se však zbáběle vyhýbáme. Naše povaha si totiž vždy dokáže najít pádný důvod, který nás ve skutečnosti jen připravuje o klid a svádí z cesty.

VELIKONOČNÍ HYMNUS Z BREVIÁŘE

Ad regias Agni dapes

1 U Beránkovy hostiny oděni rouchy bílými, když Rudým mořem prošli jsme, Vladaři Kristu zpívejme.

2 Když jeho tělem posvátným, na kříži obětovaným, se sytíme a pijeme jeho krev, v Bohu žijeme.

3 Chráněni tímto pokrmem před smrtonosným andělem, svrhli jsme z beder kruté jho tyrana bezohledného.

4 Kristus je naší paschou teď, on sám se vydal za oběť a místo přesnic našim rtům své tělo dává za pokrm.

5 Tys, nejčistější Oběti, zlomila vládu podsvětí. Z otroctví lid je vykoupěn, odměna žití kyne všem.

6 Hle, Kristus, když vstal ze hrobu, jde z pekel v slavném průvodu a brány nebes otevřev, vládce tmy vleče v okovech.

7 Buď věčně, Kriste, věrným svým plesáním velikonočním. Nás, milostí tvou vzkříšené, vem k oslavě své vítězné.

8 Ježíši, každý tvor tě chval, neboť jsi slavně z mrtvých vstal, i Otce, Ducha milostí ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

Liturgia horarum OP

ODSTRAŇOVÁNÍ LITURGICKÝCH NEDOSTATKŮ 1/6

Liturgie je viditelným projevem vztahu Církve ke Kristu. Jejími účastníky a tedy i vykonavateli jsou nejen duchovní osoby, ale prakticky všichni pokřtění přítomní. Proto je nutné stanovit určitá pravidla nejen pro účast, ale i pro vnější projevy všech těchto účastníků liturgie, zvláště pokud jde o mši svatou. Tato pravidla obsažená v Mešním řádu nelze ale brát pouze jako nějaká doporučení, ale jako závazné normy, které je nutné dodržovat. V několika částech postupně poukážeme na negativní prvky, které se u nás často nebo i trvale projevují, s cílem jejich odstranění a tím i zkvalitnění liturgického života naší farnosti. -AJ-

1. Klid před začátkem mše sv., pozdní příchody

Každá mše sv. vyžaduje nejen duchovní, ale i praktickou přípravu. Tato by však měla být hotová tak, aby několik minut před začátkem mše sv. byl v kostele klid, aby bylo ukončeno vše, co viditelným i slyšitelným způsobem tento klid narušuje. Ideálně by měli být již přítomni všichni účastníci, nemělo by již trvat usazování do lavic, listování ve zpěvníku, vkládání hostií do obětní misky (pokud se bude konat obětní průvod), bezdůvodný pohyb po kostele, prohlídka interiéru a další aktivity narušující klidnou atmosféru okamžiků před začátkem mše sv. Již před časem obdrželi všichni naši varhaníci pokyn, aby 2 – 3 minuty před mší sv. nedocházelo k jakékoli hudební produkci.

Tyto požadavky nejsou samoúčelné, mají navodit atmosféru **čekání na Pána**, soustředění mysli, celkového zklidnění a vstřícného očekávání začátku mše svaté. Její cena a hodnota to nejen vyžaduje, ale zcela jistě si to i zaslouží.

Bohužel je letitou praxí, že někteří věřící přicházejí na bohoslužby pozdě („do evangelia se dveře netrhnou“), čímž narušují průběh liturgie hned v počátku. Někteří opozdilci se navíc chtějí hned posadit a když není volné místo na kraji lavice, tak nutí sedící ke vstávání a umožnění průchodu do středu lavice, což jistě nepřispívá k důstojnému průběhu liturgie. Jistě, někdy se může stát, že se začátek bohoslužby z různých důvodů nestihne, ale nemělo – nebo přesněji řečeno **nesmí** to být trvalým a pravidelným zvykem.

Exsultet

velikonoční chvalozpěv za svitu svíce

Po úvodním obřadu velikonoční vigílie – svěcení ohně a velikonoční svíce následuje slavnostní velikonoční chvalozpěv, nazývaný též podle svého počátečního latinského slova „Exsultet“ (česká začáteční slova: *Zajásejte již zástupy andělů v nebi!*); věřící při něm stojí a drží v ruce své hořící svíce. Hymnický chvalozpěv čerpá z textů od 4. století. *Exsultet* tedy dnešní věřící spojuje se zástupy křesťanů napříč mnoha staletími. Uvádí věřící do nitra Kristova velikonočního tajemství. Významným tématem tohoto prastarého hymnu jsou díky a chvalozpěv za světlo a událost veliké noci pro vykoupení.

Tento chvalozpěv lze rozdělit do několika tématických celků:

úvod	preface	tajemství veliké noci	tajemství vykoupení
tajemství svaté noci	obětování svíce	oslava Krista	závěrečné Amen

Chvalozpěv na Velikonoční svíci je píseň nejen esteticky krásná, zvláště je-li zpívána v latinském jazyce, ale také nesmírně teologicky bohatá na podněty pro duchovní život. Je téměř dobrodružné rozplétat prameny této duchovní poezie, pátrat po tom, z kterých velikánů církevního starověku *Exsultet* čerpal, aby jejich myšlenky a kázání přetavil v modlitbu chvály, díky a oběti, která může také proměňovat ty, kdo ji zpívají a jejímu zpěvu naslouchají.

Velikonoční sekvence *Victimae paschali*

Sekvence je druh středověké liturgické poezie, zpívané před čtením evangelia při mši sv. Velikonoční sekvence *Victimae paschali* - *Oběti velikonoční* vznikla v 11. století a údajným autorem je kněz Wip Burgundský. Je součástí mešní liturgie po celý Velikonoční oktáv, na Hod Boží velikonoční je povinná. Český text je v Kancionále pod č. 406. Na Hod Boží svatodušní je do liturgie zařazena sekvence *Veni, Sancte Spiritus – Přijď, ó Duchu přesvatý* (Kancionál 422).

Mariánská antifona *Regina coeli*

Pochází z 12. století, autor není znám. Antifona se rozšířila nejprve v okruhu františkánského řádu a do breviáře byla zařazena papežem Mikolášem III. (1277-1280). - Pro potřeby liturgie a pobožnosti v českém jazyce se obvykle užívají volnější překlady nebo parafráze, sledující také určité básnické kvality. Patrně nejznámější je Michnova^{*)} píseň „Vesel se, nebes královno“, zařazená do Kancionálu (č. 407), která byla ve funkci závěrečné mariánské antifony pojata i do dnes standardního českého překladu Liturgie hodin.

Modlitba *Regina coeli* nahrazuje ve velikonoční době ranní, polední a večerní modlitbu Anděl Páně.

^{*)} Adam Václav Michna z Otradovic (1600-1676), český barokní básník a hudební skladatel.

Veronika Hanzlíková (*1983) vyrůstala v Dukovanech, kousek od známé jaderné elektrárny. Studovala nejprve Gymnázium Jana Blahoslava v blízkých Ivančicích a poté Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze. Od roku 2007 je zaměstnaná ve farmaceutické firmě na oddělení jistění jakosti, t.č. je na rodičovské dovolené a těší se na svoje třetí dítě. Současně se věnuje výživovému poradenství a je průvodkyní od (zdravotních) těžkostí k pohodě při jídle

i v životě. V roce 2019 vydala knihu *Příběhy českých superpotravin*, kterou si sama zafinancovala a prodává ji přes svoje stránky www.veronikahanzlikova.cz **Chyba! Odkaz není platný.**

Jaký je Tvůj názor na pandemii koronaviru? Jak tuto situaci zvládáš?

Přijímám pandemii jako fakt. Loni v březnu jsem se nejprve trochu vyděsila, ale postupně jsem se s celou situací vyrovnala, a i když s napětím sleduji čísla aktuálně nemocných, snažím se žít co nejvíc v klidu a míru se svojí rodinou a několika málo přáteli, se kterými se občas stýkáme. S ohledem na naše zdraví i zdraví našich blízkých. Širší rodinu a další přátele jsem většinou neviděla skutečně téměř rok. Naštěstí v tuto chvíli nemám pocit, že bychom byli nějak výrazně izolováni, ale už bych si moc přála, aby tohle období skončilo. Na druhou stranu, některá poznání z celé situace i nemoci by nám měla zůstat i pro další roky. Třeba to, jak je důležité zdraví, víra a vnitřní síla.

Nedávno ses nechala pokřtít. Jaká byla Tvá cesta k víře?

Pocházím z nevěřící rodiny a nikdy jsem k víře nebyla vedená. Když byla revoluce a začalo se na školách vyučovat náboženství, byla jsem ve druhé třídě. Cítila jsem velkou potřebu se přihlásit, jenže dědeček, tatínek maminky, byl tvrdě proti. Takže jsem na náboženství „zapomněla“ a až v dospělosti začala hledat svoji víru. Hlavně po smrti mého tehdejšího přítele, který ve svých 23 letech zemřel po nehodě na motorce. Hledala jsem, kam se dostala jeho duše a nacházela útěchu v kostelích. Dodnes vzpomínám na kostel sv. Máří Magdalény v Karlových Varech (jezdívala jsem tam ze zdravotních důvodů do lázní) a na kostel Pražského Jezulátka, kde jsem se modlila a nacházela postupně novou sílu z bolestné ztráty. V tu dobu jsem měla velké zdravotní obtíže a opravdu se cítila úplně na dně.

Můžeš čtenářům Prokopských listů doporučit nějakou svoji oblíbenou knížku?

Ráda bych doporučila knihu *A přesto říci životu ano* od vídeňského psychiatra s českými kořeny Viktora Frankla. Kdysi mi ji půjčil kamarád a byla jednou z prvních, která mě přivedla k víře a k pochopení, že nás Bůh bolestmi a trápením netrestá. A samozřejmě bych ráda doporučila i svoji knihu *Příběhy českých superpotravin*. Je psaná s láskou a úctou k životu, rodině i dobrému jídlu. Najdete v ní nejen hodně o výživě a potravinách, které tu rostou nebo se dají vypěstovat, ale taky hodně příběhů a receptů.

Pokračování rozhovoru bude v dalším vydání Prokopských listů.

rozhovor připravila Lucia Ferencei

Církev v době koronavirové epidemie

výňatek z rozhovoru s kardinálem Dominikem Dukou – únor 2021

Církev může jenom trvat na své dlouhodobé pozici, že ve společnosti musí být solidarita i za cenu, že se jeden musí kvůli druhému uskromnit. Společnost, která se nedokáže o své slabé nebo bezbranné postarat, je společností v úpadku. To platí nejenom pro současnou situaci, ale i pro otázku nezabíjení starých lidí eutanázií či nenarozených interrupcemi, které papež František označil za „nájemné vraždy“. Hrozíme se čísla, nyní dosahujícího zhruba dvou desítek tisíc úmrtí na nemoc způsobenou koronavirem. Ale už nám nevádí, že za stejné období jsme nedovolili zhruba dvaceti tisícům dětí, aby se narodily, prostě jsme je nechali potratit, protože nám jejich narození zrovna nevyhovovalo, nechtěli jsme je přijmout nebo se kvůli nim uskromnit.

V období pandemie odvedli obdivuhodný kus práce seminaristé. Nebyli ale jediní. Ve velmi dobrém světle se ukázala také charita, řeholníci i jednotliví věřící, každý podle svých možností. Někdo šil roušky, jiný pomohl starším lidem s nákupy, někdo nastoupil dobrovolnickou službu v některém zdravotnickém zařízení.

A asi bych se vyhnul debatám, jestli někdo nemohl udělat více – spousta věřících má rodiny s dětmi, kterým zavřeli školu, a je povinností každého se předně postarat o svoji rodinu, své blízké a teprve poté nabídnout zbylé síly ostatním. Zanedbat svoji rodinu, byť z bohulibých motivů, není nic, co bychom měli vyzdvihovat a brát za vzor.

Poslušnost a víra v časech pandemie

Člověk má dnes globální příležitost rozpoznávat souvislosti mezi poslušností a vírou, mezi poslušností vůči světské moci a křesťanskou milostí víry. Poslušnost plyne z víry, nikoli víra z poslušnosti. V tom se křesťanství zásadně liší od jiných náboženství, jimž není znám postoj, který zaujal Petr svojí odpovědí židovské veleradě, jež mu nařizovala, aby neučil v Ježíšově jménu: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi.“ Křesťanovi ukládá víra poslušnost vůči světské moci, a to bez ohledu na to, zda je tato moc strukturována monarchicky nebo demokraticky. Světská moc nepředstavuje Pravdu, s níž křesťana pojí láska a víra, a nemá proto ani právo vyžadovat víru. Poddaní či občané nemusí jejím tvrzením věřit, aby byli dobrými občany či poddanými, nýbrž jen plnit její nařízení, samozřejmě, pokud nepožadují spáchání hříchu.

Světská moc se nezřídka chová zpupně nebo totalitně. Na druhé straně však mezi lidmi nechybí snaha upínat ke světské moci naděje, ba dokonce jí slepě věřit. Z totality je známo, že lidská pospolitost je ohrožována mocí, která je nepřátelská vůči samotnému člověčenství; a jednak i fakt, že tato moc neusiluje o fyzickou likvidaci člověka, nýbrž o jeho transformaci, o znetvoření Bohem stvořeného obrazu, jimž je člověk jakožto muž a žena. Pod rouškou pandemie se vynořuje globální nárok absolutní moci nad vším, co existuje. Jde této moci opravdu o tělesné zdraví člověka? Nejde spíše o záhubu jeho duše?

Medicína neměla a nikdy nebude mít moc nad smrtí, a to ani na příkaz světské moci. Smrt je totiž důsledkem prvotního hříchu člověka, a odstraní ji teprve Kristův návrat. Některá dosti sporná opatření, která si činí nárok na absolutní poslušnost nejen, co do skutkové podstaty, nýbrž i pokud se týká osobního přesvědčení, jsou předzvěstí soumraku lidské mysli a frontálního útoku na důvěru lidských stvoření v Boží prozřetelnost.

Procitnutí z otrávené iluze nebude bezbolestné, jak ukázal na vlastním těle Spasitel. Konec světa však nebude přerušením toku stvořeného života, nýbrž jeho rozuzlením a vyvrcholením.

Radio Vaticana – Milan Glaser

P. Milan Glaser SI (nar. 1962) je vedoucí české redakce Vatikánského rozhlasu.

EUCCHARISTICKÁ ADORACE		MODLITBA RŮŽENCE	
Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.		Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech z Ježíšova života. Společně se modlíme v neděli od 7:25 u sv. Anny a ve středu od 17:20 u sv. Prokopa.	
KŘEST		SVÁTOST SMÍŘENÍ	
<p>Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po velikonocích, křest pak bude uskutečněn o velikonocích příštích.</p> <p>Křest děti do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte.</p> <p>Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.</p>		<p> Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: sv. Prokop: po, st, čt, pá 17:25-17:50 sv. Roch: ne 16:30-16:50, září-červen st od 6:30 sv. Anna: ne 7:30-7:50</p> <p>S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního přikázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i></p>	
CÍRKEVNÍ SŇATEK		SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ	
Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).		Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem.	
SVÁTOST NEMOCNÝCH		CÍRKEVNÍ POHŘEB	
V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).		Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptylu“.	
VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ			
<ol style="list-style-type: none"> 1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. 3.ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 5. ročník ZŠ: čt 16:15 5. 8. ročník ZŠ+ středoškoláci: dle informace na webu 		<p>Bližší informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem: MiladaProvinska@seznam.cz kroneisljakub@seznam.cz</p>	
BIBLICKÁ HODINA	HOVORY O VÍŘE	MALÁ LITURGIKA	POLEDNÍ ATELIÉR
Společné čtení a objasňování částí bible dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	Pro katechumeny a pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00	Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. po 18:45-20:00 (říjen-duben)	Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI	CHRÁMOVÝ FARNÍ SBOR	ÚKLID KOSTELŮ	
Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kdo pociťují slábnutí své paměti po 17:15	Na zkoušky jsou zváni všichni, kdo mají zájem zkrášlit svým zpěvem průběh liturgie a chtějí zakusit příjemné a srdečné prostředí. po 18:30	Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostěšlů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

webové stránky farnosti: www.farnost-zizkov.cz

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 31. 3. 2021:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 879 386,63

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

sbírka na splácení úvěru – únor 2021:

Kč 14 065,-

č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)

VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 337 – DUBEN 2021

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.

